

Arbejderbladet, 5. august 1938

Interview med Paul Casteur

Folkefronten har givet den franske Ungdom nyt Haab — og den vil forsvare sin Frihed med dobbelt Mod!

Ungdomsstævnets franske Gæst udtaler sig

Inden Afrejsen til Aalborg I Dag havde vi en Samtale med Repræsentanten for Frankrigs kommunistiske Ungdom, Paul Casteur, som kom allerede Onsdag Aften. Casteur er en stor, blond Nordfranskmænd, som ikke ligner det, man almindeligvis forestiller sig ved Franskmænd.

Folkefrontens Betydning for den franske Ungdom

— Hvad har Folkefronten betydet for den franske Ungdom?

— Før Folkefrontens Valgsejr var den franske Ungdom yderst slet stillet. Dens Lønninger laa ufattelig lavt, den havde ingen Ferie, ingen Fritid. Den kunde ikke komme paa Skole, og Arbejdsløsheden var forfærdende, specielt for den Ungdom, der aldrig havde faaet nogen Uddannelse. Dette skabte en Vilje til at „forandre det hele“. Derfor hilste de Unge med Begejstring Dannelsen af Folkefronten, som det kommunistiske Parti tog Initiativ til. De hilste dens Program om Arbejde til Ungdommen. Folkefronten har da ogsaa givet Ungdommen meget: Især 40 Timers Ugen, som giver Ungdommen ordentlig Fritid, saa den kan hvile ud og beskæftige sig med andre Ting to Dage om Ugen. De Unges Lønninger er blevet forhøjet i temmelig væsentlig Grad gennem de kollektive Overenskomster, som Fagforeningerne har gennemtvunget. Nogle af disse Overenskomster omfatter ogsaa Lærlingene.

De Unge nyder ogsaa de betalte Ferier. De rejser ud til Havet, tager paa Cykeltur, svømmer, driver Sport, alt sammen noget, som de aldrig har kunnet for.

„Der er meget at gøre endnu.“

— Hvad haaber Ungdommen af Folkefronten I Fremtiden?

— Der er stadig meget at tage fat paa. For paa Trods af, at 40 Timers Ugen har skaffet mange Unge ind i Produktionen, saa er Arbejdsløsheden stadig temmelig betydelig. Og hvorfor? Dels fordi hele Finansmagten i de sidste to Aar stadig har saboteret det økonomiske Opsving ved at organisere Dyrtid og systematisk Sabotage af Produktionen. Dels fordi de Unge stadig lider særlig meget under Arbejdsløsheden, fordi de fleste stadig ikke har nogen Uddannelse. De fleste gaar lige til de er 20 Aar uden at have haft noget rigtigt at bestille udover Tjanser som Bude o. l. Derfor mærker vi ogsaa den Støtte, som det kommunistiske Krav om Alderdomsunderstøttelse til de Gamle og Arbejde til de Unge møder ude i Folket. Og lige saadan med det Forslag, som Raymond Guyot paa vore Vegne har fremsat i Kammeret om en Organisering af Lærlejeuddannelsen hele Landet over.

„Vi holder af vore straalende Frihedstraditioner.“

Den franske Ungdom venter ogsaa, at Folkefronten bliver det Middel, der skal sikre den Sejren i Kampen for Friheden. Vor Ungdom holder brændende af sin Frihed og sine straalende Traditioner, og den viste i 1936, hvad den tænker om Fascismen. Nu er det Kampen mod „Munkekutterne“, Tysklands og Italiens betalte og bevæbnede Lejesvende, det gælder.

Derfor har Frankrigs Ungdom ogsaa forstaaet, hvad Kampen drejer sig om i Spanien, ved vor Pyrenæer-Grænse. Den véd, at Franco vil tilintetgøre Spaniens Frihed og nationale Uafhængighed, hvis han kan komme til det.

„Vi vil gøre op med Blokaden af det spanske Folk!“

Frankrigs Ungdom har vist sin Sympati og Solidaritet med den spanske Ungdom i Handling. Vi har sendt Karavaner af Hjælpemidler over Grænsen. Og det gaar mere og mere op for hele den franske Ungdom, at det, der forgaar i Spanien, er et Led i Hitlers Plan om at isolere Frankrig for senere at tilintetgøre det. Det tjekkiske Folks faste Holdning overfor Hitler har gjort det klart for mange, at Troen paa, at „Ikke-Interventionspolitiken“ skulde bevare Freden, var en Drøm. Frankrigs Ungdom forstaar ikke, at Daladier-Regeringen er skredet til at lukke den spanske Grænse hermetisk, og den vil, af al sin Magt, søge at faa Regeringen til at følge Folkeviljen.